

Rodiny na úteku – Prečo zo západnej Európy utekajú kresťanské rodiny? Blíži sa nový komunizmus?

Branislav Michalka

15. júna 2021 ✝ Spoločnosť

Zdroj: wikimedia commons

Západná Európa - nepríjemné miesto

Západná Európa sa pre mnohohodtné kresťanské rodiny stáva čoraz častejšie veľmi nepríjemným miestom k životu. Nekonečné šikanovanie, ktoré začína prehováraním pri tehotenstve, aby rodina zvažila umelý potrat, pokračujúce sledovaním, či je výchova detí od útleho detstva dostatočne pokroková, tolerantná a liberálna, neustála konfrontácia so štátom nanucovanou perverzitou a úchylnosťou na školách, teror nekontrolovanej migrácie v mestských štvrtiach, obviňovania z rasizmu a islamofóbie, hrozba odobrania detí sociálnymi pracovníkmi, a najnovšie ešte nanucovanie „sanitárnej diktatúry“ a covid-pasov ako aj celkové stupňovanie štátnej kontroly. Dost' na to, aby sa rodina rozhodla zbalit kufre a svojej macošskej „vlasti“, ktorá sa z erodovaného zvyšku kresťanského štátu, mení na zmes ekologicko-socialistickej totality, kombinovanej s kalifátom, dať zbohom.

Riešenie síce môže niekedy vyzeráť ako skok z blata do kaluže, ale v určitej situácii rátate aj milimetre. Pokiaľ sa vám aspoň trochu polepší, tak to risknete. Najčastejším miestom úteku sa stávajú Spojené štáty, kde je reálna autonómnosť v určitých oblastiach zachovaná, napriek túžbe štátu, ľavicovo-liberálnej administratívy a šialenej politickej korektnosti vo veľkých centrách. Svoju rolu tu hrajú veľké vzdialenosti v krajine a tradičná držba strelných zbraní, ktoré znemožňujú dokonalú kontrolu všetkých odľahlých kútov. Mentalita separácie, zobrazená vo filmoch ako *Southern Comfort* (1981), je pre vládnych úradníkov ešte stále dostatočnou výstrahou.

Čoraz častejšie sa však západné rodiny rozhodujú aj pre východnú Európu, ktorá oproti Západu predstavuje kultúrne aj etnicky pomerne monolitný región, k veľkej zlosti všetkých ľavicových liberálov v EÚ. Strach z bývalých „komunistov“, ktorý bol na Západe po roku 1990 bežne rozšírený a spojený s bohorovným pohrdaním voči chudobným Východoeurópanom, postupne bledne pred reálnymi marxistami, vládnucimi na Západe a urýchljuje útek.

V roku 2016 priniesol spravodajský portál *ZDF Heute* informáciu, že Nemci sa v značnom počte sťahujú práve do Maďarska, kde politika Viktora Orbána, zameraná na uchránenie etnickej a kultúrnej homogenity, prináša šancu vyhnúť sa všadeprítomnému multikultúrnemu obohateniu v podobe moslimov a migrantov. Nemci prichádzajúci do Maďarska uvádzali najčastejšie ako príčinu svojho odchodu z vlasti strach z politiky Angely Merkelovej. Realitný maklér Ottmar Heide, ktorý pôsobil pri Balatone, kde sa zrejme k jeho spokojnosti rozbehol obchod s nehnuteľnosťami pre Nemcov na nečakanej úrovni, uviedol: *„Ludia hovoria, že v Nemecku je čím ďalej, tým horšia situácia.“*

Z Nemcov, ktorí chceli opustiť svoju krajinu a presťahovať sa, tvoria podľa realitných kancelárií až 80 % takí, ktorí odchádzajú do Maďarska. Jedni z prichádzajúcich boli aj Valentin a Jennifer Duräderovci. Novú nehnuteľnosť kúpili pri Balatone za smiešnych 14 000 eur. Ich motívy boli jasné: *„Sme kresťania, nechceme moslimských susedov. Majú inú kultúru a sú agresívni. A to nemôžeme akceptovať. Chceme, aby náš potomok vyrastal v bezpečí.“*

V roku 2019 priniesla televízna stanica M1 reportáž o sťahovaní sa Nemcov do Maďarska. Konštatovala stúpajúci trend tohto úteku. Ukázala napríklad Tanju Weberovú, ktorá sa presťahovala do Zalakomáru v blízkosti rakúskych hraníc a v roku 2019 tam slávila prvé Vianoce: *„V Nemecku som sa stále bála, už som cítila strach, keď som počula kroky za sebou na ulici.“* Poslednou kvapkou bolo, keď sa takmer stala obeťou znásilnenia migrantami. Boli to traja migranti zo Sýrie. Keď chcela podať žalobu, polícia jej povedala, že nemá šancu. To rozhodlo a odsťahovala sa. Moderátorke ukázala fotografiu svojej dcéry, ktorá sa plánovala odsťahovať aj s rodinou.

Ďalším utečencom bol Stephan Richter s rodinou, ktorý ako pracovník ochranky predvídal následky nekontrolovanej migrácie už v roku 2015 a rovno sa odsťahoval: *„Nemecko je na ceste k islamizácii. Vláda nás nedokáže, alebo skôr nechce chrániť.“* Jeho brat ho nasledoval a presťahoval sa do blízkeho Kaposváru. Pomohol tiež ďalším trom rodinám presťahovať sa do Maďarska. Po vlasti sa im podľa vlastných slov cnie stále menej. Tu sa cítia v bezpečí.

Chceme vaše deti

Rovnako ako všetky totalitné režimy, aj nastupujúca ekologicko-sexuálno-liberálno-lavicová totalita má záujem o deti. Chce ich vychovávať, formovať na svoj ideologický obraz, prípadne ich rodičom rovno odobrať. Stačí náznak kresťanského konzervativizmu v domácej výchove, neochota vzdať sa tradičnej kultúry, či dokonca často aj obyčajná pohanská prirodzenosť, aby sa rodina dostala pod mikroskop bdelého štátneho oka.

Už koncom predminulého desaťročia z Nemecka, jednej z popredných bášt progresívnosti, začali utekať rodiny konzervatívnych kresťanov. V roku 2009 napríklad emigrovala rodina Uweho a Hannelore Romeikeovcov, ktorej vtedy ešte *Americký imigračný súd* udelil politický azyl. Ako by dopadli dnes, za vlády najpokrokovejšieho prezidenta Bidena, je otázne. Dôvod udelenia azylu bol zrejmy: štát sa im vyhrážal odňatím práva na výchovu detí a to len kvôli tomu, že boli vyučované doma. Sudca Lawrence Burman z Tennessee (lokalizácia na juhu USA dáva tušiť, že tento typ sudcu už nemusí byť v USA všade štandardom) označil vtedy zaobchádzanie s rodinou zo strany nemeckých úradov *„porušovaním ľudských práv“* a ako *„odporujúce všetkému, čomu ako Američania veríme“*.

Romeikeovci sa rozhodli odhlásiť deti zo štátnej školy v juhozápadnom nemeckom štáte Bádensko – Württembersko ešte v roku 2008, kvôli obave z toho, že deti sú vyučované v protikresťanskom duchu. Svojich päť detí začali učiť doma, čo je však v Nemecku v jednotlivých štátoch zakázané. Aby sa nemeckí pokrokári poistili, tak už v roku 2006 rozhodol Nemecký ústavný súd, že rodičia nemôžu zakázať svojim deťom navštevovať štátnu školu kvôli svojmu náboženskému presvedčeniu a vyjadril názor, že ovplyvňovanie detí inými náboženstvami je prípustné. V roku 2007 rozhodol Najvyšší spolkový súd, že rodičom môžu byť deti, vyučované doma, odňaté.

Hon na extrémistické rodiny

To, čo bolo pred trinástimi rokmi možno ešte raritou, sa postupne stávalo normou. Politicko-korektná totalita, pomaly a plazivo zaberala stále nové a nové centimetre života ľudí. To, čo bolo v roku 1960 ešte normálne, v roku 1970 už spochybnené, v roku 1980 vysmievané, v roku 1990 odsudzované, v roku 2000 nežiaduce, sa v roku 2010 začalo javiť ako spoločensky neprijateľné, aby to dnes skončilo ako extrém s popisom: mnohodedná kresťanská belošská rodina.

Rodina z Tirolska, ktorá zodpovedá popisu extrémistickej rodiny

zdroj: Flickr

V roku 2016 nemecký medicínsky časopis *Baby & Family* (čo je sám o sebe zaujímavý nemecký názov) dokonca varoval čitateľov pred rodinami, ktoré sú na prvý pohľad „nenápadné“ a „milé“, avšak v skutočnosti sú to malé spoločenské bunky extrémistických pravičiarov. Článku s názvom pripomínajúcim bolševické plagáty – *Nebezpečenstvo sprava*, dominoval obrázok plavovlasej matky s dcérou. A rozpoznávacie znaky týchto zakuklencov? Nenápadnosť, príjemnosť, starostlivosť a – plavovlasosť!

Odborníčka a sociologička Michaela Köttigová varovala pred „milými a starostlivými“ rodinami. Jej kolegyňa a sociálna pracovníčka, Eva Prausnerová sa sťažovala, že mnoho liberálne uvedomelých rodičov má s týmito slušnými rodinami dobré vzťahy a nedokážu sa od nich odlúčiť a „vylúčiť ich z kolektívu“. Vedúca výskumu *Odboru gender a pravicového extrémizmu*, Heike Radvanová upozornila, že: „*Deti pravicových rodičov sa nemusia nutne líšiť od detí iných rodičov. Dajú sa občas rozpoznať po dlhšej dobe, napríklad podľa toho, že sú veľmi pokojné alebo veľmi poslušné.*“ Tieto deti sú navyše vedené ku konšpirácii – aby od detstva skrývali domáce extrémistické kultúrne tajomstvá. Chcete ďalšie poznávacie znaky? Žiadne americké symboly na šatách a dievčatá majú „starostlivo zapletené vrkoče a dlhé sukne“.

Štát do domu - polícia do domu

Práve tento typ vzhľadu a chovania, ktorý je momentálne na Západe známkou extrémizmu, sa stal v roku 2015 pravdepodobne osudným rodine Ruth a Mariusovi Bondariuovcov v Nórsku. Marius Bondariu je Rumun a jeho manželka Nórka. Tamojší úrad na „ochranu“ detí, Barnevernet, je v Európe preslávený svojimi krkolomnými obvineniami, pomocou ktorých odoberá rodičom ich deti. Päť detí týchto konzervatívnych kresťanov bolo za asistencie polície odobratých rodičom a ako príčina bola uvedená *„indoktrinácia detí kresťanským radikalizmom“*. Primárny podnet k zásahu liberálnej spravodlivosti iniciovala riaditeľka školy, ktorá nadobudla dojem, že rodina je *„príliš kresťanská“* a deti sú dokonca trestané. Úradníčka s hrôzou referovala, že *„stará mama týchto detí má silnú vieru, že Boh za hriechy trestá“* a to podľa nej *„psychicky narušuje deti“*. Ich otec bol obvinený z toho, že sa k svojim deťom chová „hrubo“, čím sa pravdepodobne myslelo, že ich karhá, čomu by nasvedčovalo ďalšie obvinenie, že *„v dome vládne disciplína“*. Letný pohľad na fotografiu rodiny nám jasne ukáže, že presne zodpovedá popisu „*pravicových extrémistov*“ z nemeckého magazínu.

Jeden z úradníkov tejto „odoberacej“ služby dokonca konštatoval smerom k utrápenej matke, v štýle skutočnej komunistckej úderky: *„Deťom dokonca ani nechýbate. Čo ste to za rodičia?“* Súdny proces žiadosť Bondariuovcov o vrátenie detí zamietol.

Rodina Bondariuovcov

Že vo vyššie uvedenom prípade nemeckej rodiny Romeikeovcov nešlo pri úteku z Nemecka kvôli domácej škole o zbytočnú paniku, to zase dokazuje prípad kresťanskej rodiny Wunderlichovcov z Darmstadtu, ktorej odobrali na tri týždne ich štyri deti, práve z dôvodu domáceho vzdelávania. V roku 2013 zasahovalo v ich dome pri odoberaní štyroch detí 33 policajtov a 7 sociálnych pracovníkov!

Po návrate detí (zrejme pod sľubom, že začnú navštevovať pokrokovú školu), sa rozhodli manželia žalovať štát za porušenie ich práva na súkromný a rodinný život. Súdnú stolicu si však zrejme nevybrali najlepšie, pretože sa obrátili na *Európsky súd pre ľudské práva* v Štrasburgu. Rozhodnutie tejto bašty liberalizmu z roku 2019 nebolo vôbec prekvapujúce: *„Úradníci postupovali rozumne a s ohľadom na predpoklad, že deti boli ohrozené tým, že neboli posielané do školy.“*

Dirk Wunderlich skonštatoval sklamanie, že je to *„veľmi sklúčujúci deň“* pre jeho rodinu. Šesť rokov súdnych procesov a ťažobovania viedlo len k jednému – k posilneniu ich frustrácie zo súčasného Nemecka.

USA - z blata do kaluže?

Progresívne udalosti posledného 1,5 roka priniesli nové podnety zo strany štátneho šikanovania a zasahovania do rodinného života. Ochorenie Covid-19, vyhodnotené politikmi, oligarchami a ich prisluhujúcimi médiami ako skazonosná pandémia celosvetového dosahu, vystavilo rodiny permanentnému tlaku štátu, ktorý sa dožaduje rúšok, vakcinácie, testovania, domácej karantény či dokonca z hygienických

dôvodov separoval v pôrodniciach rodičky od ich detí. Rodiny v USA, ktoré pochádzajú z Európy, sú teraz zrejme trochu na rozpakoch, najmä po nástupe prezidenta Bidena a jeho ľavicovej úderky, ktorá pre nich neveští nič dobré. V nastupujúcej dobe niektorí rozpoznávajú známky komunistickej diktatúry, ktorú poznali v detstve.

Rodina Ebertovcov, tradičných katolíkov, o ktorej píše americký portál *Life Site News*, má korene v Nemecku a v Nikarague. Nechcú sa dať očkovať vakcínou proti Covid-19, nechcú ju dať svojim šiestim deťom a nechcú ani nosiť rúška. Pre Andreho Eberta, ktorý je výkonným šéfkuchárom, ako aj pre jeho manželku Andreu, ktorá je tiež kuchárkou, to bol problém. Reštaurácie vyžadujú, aby zamestnanci nosili rúška. K tomu pristupuje celková nedôvera k politickému smerovaniu:

„Myslím, že to nie je len o Covide,“ hovorí Andre, ktorý vyrastal v socialistickom východnom Nemecku: „Je to tiež o tom, čo sa momentálne deje politicky. Zdá sa, že sme opäť na ceste ku komunizmu.“

Svoje pocity z verejnosti zhrnul do konštatovania: *„Nikto na seba nechce upriamovať pozornosť. Keď vojdete do obchodu s potravinami, všetci majú masky. Je to ako skupina zombie, ktorá robí to, čo im hovorí vláda. Cítite sa úplne mimo, ak na sebe nemáte rúško. Ľudia na vás zazerajú.“*

Vakcíny považuje za neetické, vzhľadom na spôsob ich vývoja z kmeňových buniek potratených detí. Preto sa odmieta vrátiť do Nemecka – musel by sa dať zaočkovať. Je zmierený s tým, že svoju vlasť tak skoro neuvidí. Jeho manželka usudzuje, že: *„Európa je na tom ešte horšie ako USA.“* A preto napriek zdeseniu z najnovšieho vývoja v USA, ju tak skoro asi nenavštívia.

Možno by stál za zváženie presun do krajín V4. Ale, ani útek do východnej Európy, nemusí byť dlhodobým riešením. Liberálne mlyny pracujú na plné obrátky a čoskoro možno zomelú aj V4. Tá je navyše v otázkach planetárnej pandémie a vakcinácie rovnako uvedomelá ako Západ, čím sú zrejme naznačené limity a dočasnosť jej „inakosti“.

Aj Cirkev, nadnárodná bašta, v ktorej sa dalo kedysi ukryť pred všadeprítomným sekulárnym štátom, vykazuje za posledného 1,5 roka pozoruhodnú snahu o kooperáciu s globálnymi elitami na transformácii spoločenského systému. Je preto možné, že kresťanom nakoniec zostanú len dve cesty úniku: do podzemia alebo do Neba.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/rodiny-na-uteku-preco-zo-zapadnej-europy-utekaju-krestanske-rodiny-blizi-sa-novy-komunizmus/>